Republika Hrvatska
Visoki kazneni sud Republike Hrvatske
Zagreb, Savska cesta 62

Poslovni broj: I Kž-rz-18/2026-5

R E P U B L I K A H R V A T S K A

R J E Š E N J E

Visoki kazneni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca Tomislava Juriše, predsjednika vijeća te mr. sc. Marijana Bitange i Ive Gradiški Lovreček, članova vijeća, uz sudjelovanje više sudske savjetnice - specijalistice Marijane Barišić, zapisničarke, u kaznenom predmetu protiv okrivljenog Branka Bote i drugih, zbog kaznenog djela iz članka 120. stavka 1. Osnovnog krivičnog zakona Republike Hrvatske ("Narodne novine" broj 53/91., 39/92., 91/92., 31/93., 35/93., 108/95., 16/96. i 28/96., dalje: OKZ RH), odlučujući o žalbama okrivljenog Branka Bote, okrivljenog Momira Pupovca i okrivljenog Slobodana Pupovca podnesenim protiv rješenja Županijskog suda u Splitu od 26. svibnja 2026., broj Kv-Rz-3/2024-2, u sjednici održanoj 28. listopada 2026.,

r i j e š i o j e

Odbijaju se žalbe okrivljenog Branka Bote, okrivljenog Momira Pupovca i okrivljenog Slobodana Pupovca kao neosnovane.

Obrazloženje

1. Županijski sud u Splitu rješenjem broj Kv-Rz-3/2024-2 od 26. svibnja 2026., na temelju članka 402. stavka 3. Zakona o kaznenom postupku ("Narodne novine" broj 152/08., 76/09., 80/11., 91/12. - Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske, 143/12., 56/13., 145/13., 152/14., 70/17., 126/19., 130/20., 80/22., 36/24., 72/25. i 13/26., dalje: ZKP), odredio je suđenje u odsutnosti protiv okrivljenih Branka Bote, Vinka Šarića, Jove Šarića, Novice Bebera, Momira Pupovca, Milana Pavasovića i Slobodana Pupovca, u postupku tog suda broj K-Rz-5/2011., zbog kaznenog djela iz članka 120. stavka 1. OKZ RH.

2. Protiv tog rješenja žalbu je uložio okrivljeni Branko Bota po braniteljici odvjetnici mr.sc. Gorani Roso „…iz svih žalbenih razloga“, s prijedlogom „…preinačiti pobijano rješenje na način da se odbije prijedlog za suđenje u odsutnosti“.

2.1. Okrivljeni Momir Pupovac se žali po branitelju Borisu Miloševiću zbog „…pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja“, te predlaže „…da se pobijano rješenje preinači i odbije prijedlog za suđenjem u odsutnosti“.

2.2. Okrivljeni Slobodan Pupovac po branitelju odvjetniku Petru Bačiću, u svojoj žalbi ne navodi izrijekom žalbenu osnovu, no, prema sadržaju žalbe može se zaključiti da se isti žali zbog pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja, sa zaključkom žalbe kako „…smatra da nije opravdano suditi u odsutnosti…“, pa predlaže „…da se žalba usvoji i ukine pobijano rješenje“.

3. Prethodno dodjele u rad sucu izvjestitelju spis predmeta je sukladno članku 474. stavku 1. ZKP-a bio dostavljen državnom odvjetniku.

4. Žalbe okrivljenika nisu osnovane.

5. Naime, u predmetnoj kaznenoj stvari ovaj sud je rješenjem broj I Kž-rz-33/2023-4 od 6. prosinca 2023., prihvaćajući žalbe okrivljenika Jove Šarića i Momira Pupovca, te prihvaćanjem istih i po službenoj dužnosti u odnosu na okrivljene Branka Botu, Vinka Šarića, Novicu Berbera, Milana Pavasovića i Slobodana Pupovca, ukinuo rješenje Županijskog suda u Splitu, kojim rješenjem je bilo određeno suđenje u odsutnosti navedenim okrivljenicima. Pobijanim rješenjem kojim se opet određuje suđenje u odsutnosti okrivljenicima, prvostupanjski je sud otklonio nedostatke iz ranijeg rješenja na način da je za svakog od optuženika naveo i obrazložio razloge odluke.

6. U tom kontekstu ovaj žalbeni sud nalazi kako su neutemeljene žalbene tvrdnje okrivljenog Bote da se „…okolnosti na strani okrivljenika nisu promijenile, a bez izmijenjenih okolnosti na strani okrivljenika u odnosu na ranije odluke suda kojim je odbijen prijedlog ŽDO-a Split za suđenje u odsutnosti okrivljeniku“. Naime, u toj argumentaciji ovaj optuženik polazi od netočne tvrdnje da bi ranije sud odbio prijedlog tužitelja glede suđenja u odsutnosti, jer je prethodna odluka Županijskog suda u Splitu po tom pitanju (navedena pod točkom 4. ove odluke) bila da će se okrivljenicima, uključujući i okrivljenog Botu, suditi u odsutnosti.

6.1. Jednako tako, neosnovano okrivljeni Momir Pupovac tvrdi da se „… okolnosti na strani okrivljenog Momira Pupovca nisu promijenile pa nije moguće drugačijeg novog rješenja bez promjena okolnosti zbog kojih je prethodno rješenje ukinuto“. Dodatno tome, smatra da terećeno kazneno djelo ratnog zločina, slijedom okolnosti koje se inkriminiraju, nema značaj da bi se odredilo suđenje u odsutnosti. I po ocjeni ovog žalbenog suda za ocjenu postojanja osobito važnih razloga za donošenje odluke o suđenju u odsutnosti relevantna je priroda terećenog djela, a okolnosti koje prije eventualno osuđujuće sudske odluke mogu biti relevantne u aspektu izbora vrste i mjere kazne, no, za sad nisu odlučne za odluku o suđenju u odsutnosti.

6.2. Okrivljeni Slobodan Pupovac u svojoj žalbi neosnovano ističe da je posljedica suđenja u odsutnosti „…nemogućnost primjene načela neposrednog izvođenja dokaza, niti je okrivljenik u mogućnosti predlagati dokaze i dogovarati se sa braniteljem…“. Naime, riječ je o imanentnostima suđenja u odsutnosti i samoj prirodi tog procesnog instituta. S tim u svezi samo je za napomenuti da je zakonodavac u tekst važećeg ZKP-a ugradio mehanizme saniranja mogućih štetnih posljedica suđenja u odsutnosti, uključujući i mogućnost obnove postupka (članak 497. stavak 3. ZKP-a).

7. Slijedom svega izloženog, protivno žalbenim tvrdnjama optuženika, ovaj žalbeni sud nalazi da je prvostupanjski sud u pobijanom rješenju određeno i jasno naveo, te dostatno obrazložio svoju odluku glede suđenja u odsutnosti za svakog od optuženika (točke 6.1., 6.5. i 6.7. u obrazloženju prvostupanjskog rješenja). Naime, sud je naveo sve mjere i radnje koje su u dosadašnjem tijeku postupka poduzete glede osiguranja sudjelovanja optuženika u postupku, posebno ističući okolnost da isti imaju svijest o tome da se protiv njih pred sudom vodi postupak za terećeno kazneno djelo. S tim u svezi, dakle, polazeći od činjenice da isti odbijaju dragovoljno sudjelovanje u postupku, sud je naveo i mjere koje su poduzete glede osiguranja njihove participacije u postupku, koje mjere kroz dugi vremenski period ne daju rezultate. Kada je obrazložio i važnost suđenja radi prirode terećenog kaznenog djela ratnog zločina, prvostupanjski je sud, po ocjeni ovog žalbenog suda, ispravno ukazao da sama priroda terećenog djela ima osobitu važnost da se optuženicima sudi, pa i u odsutnosti. Pritom su po ocjeni ovog žalbenog suda neutemeljene žalbene tvrdnje okrivljenika kojima nastoje relativizirati težinu i važnost terećenog djela „zbog okolnosti pod kojima je počinjeno“, jer nisu u pitanju okolnosti kojima se dovodi u pitanje postojanje njegovih bitnih obilježja, već su u pitanju činjenice koje tek u konačnici i u slučaju osuđujuće presude mogu utjecati na mjeru kazne.

8. Kako ispitivanjem pobijanog rješenja sukladno članku 494. stavku 4. ZKP-a nije utvrđeno da bi bile ostvarene povrede na koje drugostupanjski sud pazi po službenoj dužnosti, to je temeljem članka 494. stavka 3. točke 2. ZKP-a odlučeno kao u izreci ovog rješenja.

U Zagrebu 28. listopada 2026.

Predsjednik vijeća:
Tomislav Juriša

TOMISLAV JURIŠA

Elektronički potpisano: 29.10.2026T09:02:12 (UTC:2026-10-29T08:02:12Z)
Provjera: https://epotpis.rdd.hr/provjera
Broj zapisa: f59e544e-313c-4921-a773-ed06e4d7a69a

Visoki kazneni sud Republike Hrvatske

Broj zapisa: **9-3088f-58a88**

Kontrolni broj: **07620-a3658-61e53**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:
https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki kazneni sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.